

РЕШЕНИЕ

№ 2382

гр. София, 12.04.2022 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Трето отделение 13 състав,
в публично заседание на 15.03.2022 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Николай Ангелов

при участието на секретаря Паола Георгиева, като разгледа дело номер **10424** по описа за **2021** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 145-178 от Административно-процесуалния кодекс във връзка със Закона за подпомагане на земеделските производители /ЗПЗП/.

Производството е образувано по жалба на ЗП И. Й. М., ЕГН: [ЕГН], със седалище и адрес на управление [населено място], [улица] акт за установяване на публично държавно вземане № 52/1/210794/3/01/04/01, изх. № 01-6500/1975-5 от 23.03.2020г., издаден от изпълнителния директор на Държавен фонд "Земеделие", в частта му, с който е определено за възстановяване публично вземане в размер на 6320,33лв., представляващо 15% от БФП, изплатена по договор № 52//1210794 от 06.08.2014г.

Жалбоподателят ЗП И. Й. М. оспорва административния акт като незаконосъобразен. Навежда доводи, че административният акт не е мотивиран съобразно изискванията на закона, което затруднява защитата му. Искането към съда е да се отмени административния акт в обжалваната част. В с.з. се явява лично и претендира отмяна на акта по изложените в жалбата и писмени бележки съображения.

Ответникът изпълнителният директор на Държавен фонд "Земеделие", чрез процесуалния си представител- юрк.З., оспорва жалбата. Искането към съда е да се отхвърли жалбата. Претендират се разноски.

СЪДЪТ, след преценка на доказателствата и становищата на страните, приема

следното:

Жалбата е процесуално допустима-актът е връчен на 25.03.201209г,а жалбата е постъпила на 01.04.2020г/ стр.5/. Разгледана по същество, жалбата е основателна.

Между страните няма спор по фактите,свързани със сключването на договор № 52//1210794 от 06.08.2014г - а именно,че ЗП И. Й. М. е подал заявление за предоставяне на безвъзмездна финансова помощ по мярка 41 Прилагане на стратегии за местно развитие от ПРСР 2007-2013 във връзка с мярка 121 Модернизирание на земеделски стопанства предмет на който е закупуване на специализирана селскостопанска техника за нуждите на стопанството по който е изплатена субсидия в размер на 42135,51лв на 19.03.2015г.При извършена проверка на място в периода 05.12.2018-10.12.2018г е установено неспазване на разпоредбите на т.4.17 от договора вр. т.11 от Приложение 2,респективно т.16 ал. 2 и ал. 5 от Наредба № 8/03.04.2008г .В представения и одобрен с договора за подпомагане бизнес план са залегнали финансови показатели на базата ,на които проектът е определен като допустим за финансиране.Съгласно представените към момента на проверката документи за периода 2015г са реализирани 95517,80лв приходи от продажба на продукция/малини,вишни,череша и,люцерна и слама на рулони/.В одобрения бизнес план ползвателят е заложил за първата година приходи от 252286,28лв,т.е изпълнението на плана е 37,76%.За финансовата 2016г приходите са в размер на 91547,74лв при заложени в плана 287286,40лв или изпълнението е 31,87%.За 2017г приходите са в размер на 62054,94лв при заложени в плана 310854,22лв или изпълнението е 19,96%.За 2018г приходите са в размер на 42632,20лв при заложени в плана 332701,90лв или изпълнението е 12,81%.Средно аритметично изпълнението за всички четири години е в размер на 25,60%.Във връзка с констатациите на органа е открито производство по издаване на АУПДВ,като на осн. Чл.26 ал.1 от АПК до ЗП И. М. е изпратено уведомително писмо с изх.№ 01-6500-1975/01.10.2019г е предоставена възможност бенефициента да представи писмени възражения в 14дневен срок по основателността и стойността на държавното вземане,определено от органа на 6320,33лвЗП И. М. е депозирал възражение,но същото не е взето под внимание от административния орган.Въз основа на изложеното като е изследвал релевантните материално правни норми,органът е издал оспореният АУПДВ № 52/1/210794/3/01/04/01,изх.№ 01-6500/1975-5 от 23.03.2020г, издаден от изпълнителния директор на Държавен фонд "Земеделие", в частта му, с който е определено за възстановяване публично вземане в размер на 6320,33лв,представляващо 15% от БФП,изплатена по договор № 52//1210794 от 06.08.2014г.

В рамките на съдебното производство бе допусната и изслушана съдебно счетоводна експертиза.От заключението на вещото лице Е. Т. се установява,че за прегледност на информацията относно реализираните приходи по години, съпоставени със залегналите в бизнес плана по години приходи и % на изпълнението им, експертизата изготви нарочна справка под формата на Таблица № 9

Таблица № 9

№ по ред	години и	приходи по бизнес план	изпълнение на приходи	% изпълнение на бизнес плана (кол. 4/кол. 3*100)
1	2	3	4	5
1	2015	252935,28	104222,15	41,21
2	2016	287286,40	91547,92	31,87
3	2017	310854,22	62054,94	19,96
4	2018	332701,90	42632,20	12,81
5	Общо :	1183777,80	300457,21	

В колона № 4 са посочени реализираните приходи по години с общ размер 300 457,21лв., за четирите години 2015г., 2016г., 2017г. и 2018г., спрямо плана за всяка една година, който е в размер общо на 1 183 777,80лв. – колона 3.

В колона 5 е посочен % на изпълнение на приходите по години.

В колона 4, ред 5 са установените приходи, които са изпълнени за проверявания период 2015г., 2016г., 2017г. и 2018г. в размер на 300 457,21лв.

В колона 3, ред 5 са приходите, залегнали по бизнес план – 1 183 777,80лв. за проверявания период 2015г., 2016г., 2017г. и 2018г.

Съотношението на изпълнението на приходите към плана за четирите години е средноаритметичното изпълнение на бизнес плана за четирите проверявани години:

% на изпълнение на заложените в бизнес плана приходи, изчислен средноаритметично за проверяваните години е равно:

$$= \frac{300457,21}{1183777,80} = 0,253812 \times 100 = 25,38\%$$

Средноаритметично, за четирите проверявани години процентът на изпълнение на приходите спрямо плана е 25,38%.

Съдът кредитира заключението на вещото лице като обективно и логично, неоспорено от страните.

Въз основа на изложеното съдът прави и своите правни изводи:

Оспореният акт е издаден от компетентен орган в предвидената от закона форма, но в несъответствие с материално-правните разпоредби на закона и при неспазване на административно-производствените правила.

Съгласно чл.20а ал.1 от ЗПЗП изпълнителният директор на фонда е изпълнителен директор на Разплащателната агенция. Процесният АУПДВ е издаден след изменението на ЗПЗП, ДВ, бр. 51/2019 г., в сила от 28.06.2019 г. и по-конкретно при действието на чл. 27, ал. 6, който препраща към прилагане на правилата и предвидения правен ред в ЗУСЕСИФ.

Съгласно чл. 27, ал. 6 ЗПЗП /нова - ДВ, бр. 51 от 2019 г. в сила от 28.06.2019 г./ дължимостта на подлежаща на възстановяване безвъзмездна финансова помощ поради нарушение от страна на ползвателите на помощ и бенефициентите по мерките и подмерките от програмите за развитие на селските райони, което представлява основание за налагане на финансова корекция по чл. 70, ал. 1, т. 1 - 9 от Закона за управление на средствата от Европейските структурни и инвестиционни фондове /ЗУСЕСИФ/, се установява с издаването на решение за налагане на финансова корекция по реда на чл. 73 от същия закон. Според ал. 7 на чл. 27 ЗПЗП, също в сила от 28.06.2019 г., дължимостта на подлежаща на възстановяване безвъзмездна финансова помощ поради неспазване на критерии за допустимост, ангажимент или друго задължение от страна на ползвателите на помощ и бенефициентите по мерките и подмерките от програмите за развитие на селските райони, извън основанията по ал. 6, се установява с издаването на акт за установяване на публично държавно вземане по реда на Данъчно-осигурителния процесуален кодекс /ДОПК/.

Трайно е разбирането в съдебната практика, че непостигането на заложените финансови показатели в бизнес плана представлява неизпълнение на одобрените индикатори и е налице основанието по чл. 70, ал. 1, т. 7 ЗУСЕСИФ за извършване на финансова корекция. В този смисъл са налице множество, постановени от Върховния административен съд, четвърто отделение съдебни решения: решение № 5872/21.05.2020 г. на ВАС, четвърто отделение, по адм. д. № 11774/2019 г., решение № 2709/19.02.2020 г. на ВАС, четвърто отделение, по адм. д. № 9703/2018 г.; решение № 3184/28.02.2020 г. на ВАС, четвърто отделение, по адм. д. № 7468/2018 г.; решение № 5040/04.04.2019 г. на ВАС, четвърто отделение, по адм. д. № 4307/2018 г.; решение № 5317/24.04.2018 г. на ВАС, четвърто отделение, по адм. д. № 1945/2018 г.; решение № 4933/03.04.2019 г. на ВАС, четвърто отделение, по адм. д. № 4912/2018 г. и др. Във всички тях е прието, че в този случай е налице материалноправната хипотеза на чл. 70, ал. 1, т. 7 ЗУСЕСИФ, която представлява основание за налагане на финансова корекция с издаването на решение по реда на чл. 73 от същия закон.

Следователно, от горното може да се направи извод, че показателите, заложи в бизнес плана, представляват индикатори. В подкрепа на горното са и мотивите, изложени в Решение № 13796/06.11.2020 г. по адм.д. № 12488/2019 г. на седмо отделение на ВАС, според които: „Индикаторът е нещо, което или чрез което се измерва осъществяването на одобрения проект. Проектът се одобрява при точно определени параметри – инвестиционно намерение, което включва структура, стойност, източници на финансиране, място на извършване на инвестицията, и от друга страна - анализ на приходите и разходите след реализация на инвестиционния проект. Именно тези два компонента на инвестиционното намерение, които са същността на процесния проект, са мотивирали органа да одобри предоставянето на

безвъзмездната помощ в процесния размер, защото чрез тях той е бил убеден, че проектът не само ще създаде сочената материална база, но и ще има принос за постигане на целите на оперативната програма“.

В процесния АУПДВ административният орган се позовава на неспазване от страна на ползвателя на ангажимент, поет със сключения с ДФ „Земеделие“ договор за финансова помощ. В този случай съгласно чл. 27, ал. 7 ЗПЗП длъжността на подлежаща на възстановяване безвъзмездна финансова помощ се установява с издаването на АУПДВ по реда на ДОПК, но само ако не е налице основание по ал. 6 за издаването на решение за налагане на финансова корекция по реда на чл. 73 ЗУСЕСИФ. Предвид тази нормативна рамка следва да се приеме, че законодателят не е регламентирал в условията на алтернативност хипотезите, при които компетентният орган издава решение по чл. 73 ЗУСЕСИФ и АУПДВ по ДОПК, като не му е предоставил възможност да си избере кой акт да издаде, ако прецени, че фактите по спора могат да бъдат подведени както под материалноправното основание на чл. 70, ал. 1, т. 7 ЗУСЕСИФ, така и под материалноправното основание в съответната наредба, по реда на която се сключва договорът, регламентираща връщане на предоставената финансова помощ при неизпълнение на договора. От това следва, че хипотезите на издаване на два различни акта са регламентирани в условията на евентуалност и само когато липсват основанията за налагане на финансова корекция по чл. 70, ал. 1, т. 1 - 9 от ЗУСЕСИФ, се издава АУПДВ.

Съгласно чл. 63, пар. 1 от Регламент /ЕО/ 1306/2013, ако се установи, че даден бенефициер не изпълнява критериите за допустимост, ангажиментите или други задължения, свързани с условията за предоставяне на помощта или подкрепата, предвидена в секторното законодателство в областта на селското стопанство, помощта не се изплаща или се оттегля изцяло или частично. Според разпоредбата на чл. 69, ал. 1 ЗУСЕСИФ управляващите органи провеждат процедури по администриране на нередности по смисъла на чл. 2, т. 36 и 38 от Регламент (ЕС) № 1303/2013. Определението за нередност в чл. 2, т. 36 от Регламент (ЕС) № 1303/2013 е следното: „Нередност“ означава всяко нарушение на правото на Съюза или на националното право, свързано с прилагането на тази разпоредба, произтичащо от действие или бездействие на икономически оператор, участващ в прилагането на европейските структурни и инвестиционни фондове, което има или би имало за последица нанасянето на вреда на бюджета на Съюза чрез начисляване на неправомерен разход в бюджета на Съюза.

Предвид изложеното се налага извод, че при констатиране на нередност по определението на чл. 2, т. 36 от Регламент (ЕС) № 1303/2013, на основание чл. 27, ал. 6 ЗПЗП длъжността на подлежаща на възстановяване безвъзмездна финансова помощ е следвало да се установи с издаването на решение за налагане на финансова корекция по реда на чл. 73 ЗУСЕСИФ, тъй като е налице основанието по чл. 70, ал. 1, т. 7 от същия закон. Изричната и ясна регламентация в специалния закон на вида на акта, реда за издаването му и правните основания в различните хипотези не допуска нарушаването на тези разпоредби да бъде възприемано от съда като несъществено и невлияещо на законосъобразността на оспорения акт.

Разпоредбата на чл. 75, ал. 2 ЗУСЕСИФ, изм. ДВ бр. 85/2017 г., според която след окончателното плащане по проект неизвършените финансови корекции са публично вземане съгласно чл. 162, ал. 2, т. 8 от ДОПК, не изключва приложимостта на чл. 27, ал. 6 ЗПЗП /ДВ, бр. 51/2019 г./. Тълкуването ѝ съобразно чл. 46, ал. 1 от Закона за

нормативните актове във връзка с другите алинеи на същия законов текст сочи, че под „извършване” на финансова корекция се разбира „изпълнение” в смисъла на възстановяване на средствата от съответния бенефициент, а не „установяване” по смисъла на чл. 27, ал. 6 ЗПЗП./ в този смисъл и решение на ВАС № 5571/10.05.2021г на ВАС VIII отд. по адм. Дело № 11903/2020.С оглед на изложеното ненужно е да се изследват коментариите от административния орган изкуствено създадени условия, както и неизпълнението на задължението за осъществяване на бизнес плана.

С оглед на изложените мотиви оспореният пред съда акт е издаден при нарушение на административно производствените правила и при несъответствие с материалните законови разпоредби и подлежи на отмяна.С оглед естеството на акта,преписката не следва да се връща на административния орган за ново произнасяне.

Мотивиран така и на основание чл. 172, ал. 2 от АПК, Административен съд София-град, III отделение, 13 състав

РЕШИ:

ОТМЕНЯ по жалбата на ЗП И. Й. М.,ЕГН: [ЕГН] ,със седалище и адрес на управление [населено място], [улица] акт за установяване на публично държавно вземане № 52/1/210794/3/01/04/01,изх.№ 01-6500/1975-5 от 23.03.2020г, издаден от изпълнителния директор на Държавен фонд "Земеделие", в частта му, с който е определено за възстановяване публично вземане в размер на 6320,33лв,представляващо БФП,изплатена по договор № 52//1210794 от 06.08.2014г..

Решението подлежи на обжалване пред Върховния административен съд с касационна жалба, подадена в 14- дневен срок от съобщаването му чрез Административен съд София - град.

СЪДИЯ: